

den tienden , wanneer de wind opwakkerde uit het W. N. W. , dat met eenen sterken stroom, die naar het Z. O. liep, ons zoo zeer vertraagde, dat, in den avond, tusschen zeven en agt uren, het zuidlijk eind van het eiland vier mijlen N. 104° W. van ons was. De zuidlijke besneeuwde berg lag nu 1. 14° oost van ons.

Den elfden, ten vier uren in den morgen, den wind zig in het Westen gezet hebbende, hield ik op het land aan, om enige ververschingen te bekoomen. Toen wij het land naderden, begonnen de inboorlingen af te koomen. Wij legden bij, of hielden af en aan, den geheelen dag met hun handelende; maar kreegten eindelijk maar eenen zeer geringen toevoer. Veele kanos bezogten ons, welker volk niets te vermangelen had, hetgeen ons overtuigde dat dit gedeelte van het eiland zeer arm moest zijn, en dat wij reeds alles hadden ingekogt wat zij te misfen hadden. Wij besteedden den twaalfden met af en aan te houden met eene friske koelte uit het Westen. Eene Engelsche mijl van land en ten N. O. van de zuidlijke punt van het eiland beproefd hebbende te peilen, vonden wij grond op vijf en vijftig vademen diepte, en eenen grond van sijn zand. Des avonds ten vijf uren stuurden wij Z. W. met den wind uit het W. N. W., en kort na middernacht hadden wij stilte.

Den